

(נב) כתובות

כי ע"צ ד"ה פשוט וכו' וכל אנוכא היי חופש לשונו כונו ונגד זה ר"א חזי זה ר"י לייט עלה אציי עכ"ל החוסי והנני לליין עוד אחדים וואסער מלאחי ואקיה שיהי לשעשועים לפני כל כזוני דבר צפי אציי היי שגור יגיד עליו ריעו עיין יצווח ל"א ע"צ צבא וליעל ל"א ע"צ צבא צבא צבא ע"א עצודה זרה ע"ו ע"א ווחה חוכה שגם בצבאאטיא רבא פי נ"ז ל"ל אונר אציי חחת א"ר אייבו כי יגיד עליו ריעו וכן הראיתי בצפרי ח"א פרק ה' הערה נ"י על ששגור צפי ר' חגי לשבע צסם ווחקקינו ווסה ע"ה ועיין צפריא שואל ווסיצ וועדית ח"ג ס"י ל"א ויה שכתב להגיה כזה צירושלנוי יוואל פ"א הי"א וכן צפי ר' ערפון היה שגור לשבע אקפח את בני עיין שצח י"ז ע"א ושם קט"ז וצחורה כהנים פ"ד וקפרי צהעלוחד עה"ם וצני אהרן הכהנים וכו' א"ל ר"ע עד ווחי אחה ווגצ וווציט עלינו אקפח את בני אס לא ראיחי וכו' ולבסוף כהן לדק לר"ע [ויעיין צבא וליעל פ"ה ע"א איקלע רבי לאחרי דר"ע אונר להו יש לו צן לאוהו לדיק שיהי וקפח את צניו א"ל צן אין לו וכו' וצרש"י שם] וכן בצבאאטיא רבא פי ל"ע כשהי אדם אונר דבר צעילה לפני ר"ע היי אונר לא ירד צני עווסם וצשעה שיהי אונר דבר ווחוקן היי אונר כפחור ופרה אולם ר' יוסי וואלכו שהסיצ שפחים יסק ועיין הפ"י צחוס' גיטין נ"י ע"א כי וודחו היי לשחוק שכן וואלכו יוסי ששחק יגלה וכו' שצח ל"ג ע"צ וכן וואיר שכב יוסי שחק חורה ויה חסא עליי וכו' וי"ר שהי"ש שצכן ר' יוסי כוואקו עומו הנגיל צש"ס ולכן לו גם עלה לדוכן לנולוח רלון חציריו צוודאי גם אז היי שוחק וצזה אין כל איסור עיין ווג"א א"י"ח ס"י קב"ח ס"ק א' וודע ציהודא א"י"ח ס"ו [ועיין ויה שכתבתי לעיל צחות י"צ וועולס פרישט ר' יוסי ווכל עניני עיה"י צחזירו עלנו קודש להי וגם לא הסתכל

וכו' ערוכין נ"ו ע"צ ירושלנוי ווגילה פ"א חוסי ווע"ק כ"ה ע"צ ד"ה שפעו כונו רציו הקדוש ק"י"ח ע"צ ולכן נקרא גם הוא גוף קדוש ירושלנוי צרכות פ"ג וקודש הקדשים גיטין ספ"ו ולכן היי גם צאפעריו שחזקוהו לכסן עיין וואונרו ציצנות ל"ע ע"צ וצבורה ל' ע"כ ושלח שחה יין כוואור צלוח הנ"ל] וכונו כן שגור צפי ר' יהושע צן חנני שונעתי ערלה פ"א וי"ז פסחים ל"ו ווגילה י יצווח ע"ע שצועות לי כדה ז' וכן הווספר כ"ד צפי רצ"ל עיין צרכות י"ע ע"א פסחים כ"י ע"צ יצווח פ"ו עצודה זרה כ"ה ע"א ויק"ר פי ל"ד איכה רבא ג' ו' וצפי ר' יוחנן פוק חזי לצבא שצח ק"ו ע"א עירובין ט' ע"א יוואל וי"ב ע"צ צילה י"צ ע"צ יצווח ע"ז ע"א צ"ק ל"ד ע"צ קסחדרין ק"צ ע"א וסוק ל' פסוקך העניח נ"י ע"א מולין ל"ה ע"צ [דהוא שאלור ויוס שחמד ציהוויק יעלה הנצורה ויחנה לקענים וכו' צבא צבא י"א ע"א וכן יאמר עוד השכים והלא פסוק לחוד פ"ו הרי זו נציאה קענה צרכות כ"ה ע"צ] וצפי ר' יונחן כל האונר... חטא אינו אלל עוטה שצח כ"ה ע"צ נ"ו ע"צ יוואל נ"י ע"א צבא צבא נ"ו ע"צ וצפי ר' כחון לכי תיכול עלה כורא דולחא מולין כ"צ ע"א ושם ק"צ ע"א וכאלו וצפי ר' ספרא ווסה שפיר קאונרה שצח ק"א ע"צ קוכה ל"ע ע"א צילה ל"ה ע"צ מולין ל"א ע"א וצפי ר' שוואל צר כחוני ווסורה אגדה פסקתא דר"ב פסקא זכור כ"ה ע"א חזמווא נח י"ז וילא ע"ו ויחי י"ג חלא ע"ז אגדה אסתח פ"ו ועיין צהערוה שם וצפי רשצ"י וואר לקרעו כדג וווגצו פסחים וי"ק ע"צ מולין כ"א ע"א [ובלשון הפס' הושע ו' ט' דרך יכלחו שכונה ירלה שהרולח יפול על הנכלח וואחוריו דרך השכם עיין צחננס שם] וכן יצאו הרצה פעווס וולילוח אך ושיגרא דלישנא ווהוחאס צווקוס אחר כונו צצרכות וי"צ ע"צ ויה לילי דקא שווענא וכו' שחקו צוונחות וי"צ ע"א אשכח"י דרוני חוסי

חוטיו וקא ונצרך לעשות לילית אל ר"כ וזה
 לילי וכו' יעוין שם כן צפסחים ט' ובי
 חולדה נביאה היא שנויסקד על הנודע שהיתה
 נביאה ששמה חולדה לכן נקטו צולילתם
 הכי גם החולדה הזאת נביאה היא וכן
 צונגילה כ"ו ע"א והי' צניון הלדיק ונלעער
 שהוא מנעמא דלישכא ונצ"צ י"א מעשה
 צניון הלדיק וכן ציצווח פ"ו ע"ב עקיבא
 צחרוילו וכו' שנויסקד על סגנון לשוכס צשצח
 ל"א גר הצא צונקלו וחרוילו וכו' ורנחו
 צזה שר"ע צן גר הי' כנודע וכן צצ"ק כ"ט
 ע"ב הרי שמואל וצ"ד קיים (שלל הולרך
 צכאן להזכיר צ"ד) ונסיגרא דלישכא ציצווח
 ע"ז ע"א ונצית דינו של שמואל הרמתי וכן
 צצחים ק"ב ר' ע"ב פחה ואור ויוסף
 אצרהם ויקח אשה ושנה יוסכי וכו' שם
 וורגל צפי העם בדנקטו צצ"ר פ' כ"ה
 מלחא אורו סילו חטא ויוחכי ונשתלנוא
 (סזו היא כנולילת הצצלי עוצ"י חטא וזינגד
 ונגד או כהירושלמי שכם נסיצ ונוגצאי גזיר
 ועיין צפסיקתא זערתא צראשית ל"ד כ"ד
 שנקט סגנון הירושלמי ופסי שלל רלה
 להזכיר אף צולילת עוצ"י חטא שכן הי'
 שנו עיין וחצין) כנולילת רב נחמן צשצח
 כ"ד ע"ב עשיחה ילתא וכו' שזהו שם אשתו
 [ועיין וס"ב צאות כ"ט וע"ע צחוקי צבורות
 ל"ו ע"א ד"ה עמוד על רגליך ויעידו צך
 וכו' אגב פשטא (ל"ל שטפא) דהתם נכחצ
 באן וכו' וצקי קהלת יעקב לנזהר"י אלגזי
 ונעה לשון ח"צ לשון חכמים אות ק"ן] ולא
 עוד אלל שלפעמוים מלינו גם ונלילת הרצ
 צפי החלמוד עיין צהערה הגאון ר' מתת"י
 שטרשין לעירוצין ט' על הנואמר אי לאו
 דללאי לך חספא וי' ונשתחת מרגניתא
 תותה וכמו כן הי' ר' עקיבא אומר כל וזה
 דעציד רחונא לטצ עציד שהוא כנעט
 העחקה ונואמר ר' נחום איש גמזו רצו עיין
 ירושלמי שקלים פ"ה וכן ואור ר' עקיבא
 לענין איש ואשה שכינה שר"י ציניהם צפי
 ריז"ק צכו עיין קועה ז' ופירקא דר"א וכמו

כן ואור ריז"ז הלצ יודע אם לעקל אם
 לעקלקלות מדרש איכה פס' היו לר"י צפי
 ר"ל צסנהדרין כ"ו ע"א עיי"ש וינעם לך
 [וזה שנופליל אוחנו הוא כי גם זה שאירע
 לאצות אירע לצנים שכן נראה שהמוצא
 צעצודה זרה כי על רשצ"ג צראה ע"ג
 ונעלה הר הצית נכרית שהיתה נאה ציחר
 ואור וזה רצו מעשיך הי' שזהו וקוסר צירושלוי
 שם וצצרכות פ"ט ח"צ על ר"ג עלמו וכן
 ונצא צשצח קכ"ב ע"א אל"ל לדוקי לר' יהושע
 צן קרחה ונהבא לקרחיכא כונה הוי אל"ל
 כנהבא לבזחנאה וכו' וזה ונצא צקהלת רצא
 על ר"ע כי הוה קליק לרננא פגע צ"י וכו'
 יעו"ש כל הענין ופניהם גם יחד נוסדו על
 לשון הכתוב קרחי וגזי ויכה אי ט"ז עיי"ש
 ויעוין צהגהות רל"ח תענית כ"ג] ועפ"ז חצין
 דצרי הש"ס חגיגה הי' אחס הקצלתם פנים
 הכראין ואינן רואין חזכו לקבל פני הכראין
 ואינן כראין אל"ל ונואמן שנויע לך [ירלה כי
 הנולילת הועצה צעיניהם ושאלו אם ונוקור
 חורח רצו צאה או ונלילת עלמו היא]
 והסיצ ופירקא [דרי אליעזר כל"ל] צן יעקב
 שנויע ל"י ע"כ וכן הוא צאריכות צירושלמי
 פיהם ק' פ"ח עיי"ש ודעת נכספך ינעם
 וכן השתנושו עלמס הרצה צולילות כחצי
 הקודש ליפות וודצרותיהם גם צונקוס שלל
 דינו כלל להציא איזה ראי' ונהפסי [צמאמר
 ויוחד הארכחי צדוגמאות] והרננחו צזה
 שלל נדחוק צכונה וקווחות לנולא שילוב עם
 הססוק כנו צפסחים ק' הגם לכבוש אח
 החלכה וכו' ונודע ונואמר שמואל הקטן
 צנפול וכו' צאצות שולינו עוד דוגמאות ציצווח
 כ"ד דאמר רב אסי הסר נומך עקשות פה
 ולזות שפתים הרחק עומך שהוא נקרא מלל
 צושלי ד' כ"ד וכן היתה להם ונלילת
 הכחוצים לתכנית ערוכת וודצרותיהם שכן
 הראה צירושלמי תענית פ"ב ק' ה"ב אמר
 ר' אבוחו אם יאמר לך אדם אל אחי וכו' צ
 הוא צן אדם אחי קוסו לתהות צו שאני
 עולה לשונים אל תאמין צו עכ"ל שצבר
 הסכיל

גם התירץ ונפורשים צוקיו צגוי שם די
 ע"צ מ"ש צכל דוכחא ללא קחני חייז מיתה
 ונ"ש הכא דקהני חייז מיתה אצ"א נשום
 דאיכא אונק שינה וכו' עיין שם ואעירך
 עוד על אשר ולינו כזה הרצה פעמים
 צגדולי קדונוניו שחציו ונודרש וזה שפורש
 צגמרתיו עיין לדוגמא ונהרש"א פסחים כ"ג
 ד"ה דכתיב צהגהות ונחת חנוך לרנוצ"ס
 הלכות דיעות פ"י ה"ה וצ"י אמרי צינה
 לרל"ח וצהגהותיו לעירוצין י"ח וצהגהות
 הגרי"צ פסחים ג' ע"צ על חס"י ד"ה ונאל"י
 יצונו ע"א ע"צ ד"ה לא נחכה קדושין ע"א
 ע"א רש"י ד"ה אחי וכו' בדאיתא צתוספתא
 וכו' יעו"ש וצזה נותק פליאחו צסכהדרין
 ק"ח ד"ה וועל עי"ש וחצין :

(נד) שם טי ע"א ד"ה ואי צעית איונא
 וכו' וא"ת אכתי וכו' איכא

ספק ספיקא וכו' יעוין שם ואין לוונר דהא
 לא חסיצ ספק ספיקא נשום דאינה
 ונחפכת דאם תאונר ואח"ל צרלון שוצ לא
 כוכל לאונר ספק נוכח עץ כוונצן נשום
 דונתחילה עלינו לחקור אם הי' צבאן איסור
 כלל וצזה לא תלך הס"ס להיות ונחפכת
 עיין ש"ך יו"ד ק"י ק"י דין ט"ו והצן :

(נה) שם לי ע"א ד"ה הכל צידי שונים
 חוץ ונלכים ופחים וכו' וא"ת

והא דרשינן והסיר הי' נומך כל חולי זה
 לינה אלונא דצידי שונים הוא וכו' יעוין
 שם וצפרי תורת חיים פרק י"א הערה
 ג' כחצתי שאלרצא נכאן רא"י שלנים
 ופחים אינם צידי שונים ע"פ דברי האור
 החיים צפי צשלח עה"פ כל הנוחלה אשר
 שונתי צולרים לא אשום עליך כי אני הי'
 רפאליך שכתב אני הי' רופאליך ללד חלאים
 שאינם צידי שונים כאונרס ז"ל הכל צידי
 שונים חוץ ונלכים ופחים לזה אמר הגם
 שיקר לך נוקרא כזה ארפאך ונהם וכו'
 וכן צפי עקצ שכתב צזה"ל לזה אמר והסיר
 להיות שאינם צידו וצאים על האדם ונצטיח
 שהיקורים אחרי שכבר צאו יסירם וכנגד
 חולאים

השכיל לפרשו ידידי הרה"ג ונסקהלם צקי
 חקרי לצ ח"צ שהכוונה על אותו הידוע עי"ש
 צאריכות והנה ערובת דברי הידועלוי אלו
 הונה כוולילת הכחוצ לא איש אל [אם יאונר
 לך אדם אל אחי] ויכוצ [נוכצז הוא] וצן
 אדם [צן אדם אחי] ויתנחם [סופו לתהות
 צו] וכמו כן צמ"ר צוודצ ק' פ"צ ונעשה
 צשוועון צן קמחית וכו' אם ראו קורות ציתי
 שערות ראשי ויוני אונרין כל קמחת קמחין
 וקונחא דקמחת קילת וכו' יעו"ש שמוינד על
 לה"כ טחני קונח גלי לונחך יסעי וי"ז צ'
 וקצילים הדצרים ועוד הרצה הם כאלו
 ועוד חזון למועד צרל"ה וכאן אונ"ל יותר :

(נג) שם די ד"ה אצל איפכא לא וכו'
 ונה שאונר לה צצית הקצרות
 לא היה זה כניסה אלא שדוכין צעלונא
 עכ"ל והנה זהו מפורש צו"ר קהלת קדרי
 חליתאי פסי ראה חיים וכו' ונעשה שונחה
 אשתו של ר' ערפון וכסנכסם הגולל צחוד
 האצל אונר לאחוחה הכנסי וגדלי אח צני
 אחוחך ואע"פ שכנסה לא נהג צה דרך
 ארץ אלא לאחר שלשים יום וכו' ע"כ וכמו
 כן נראה צחוק' יונא פ"ה ק' ע"א ד"ה
 אצא שאלו אונר נעצורו וכו' ולהכי נרס
 ר"ת תחלת צרייתו כרשון כפלעס וכו' ע"כ
 שכן מפורש צו"ר פ' ונלרע י"ד תחלת
 צרייתו דונה לרשון וכו' יעוין שם ולדרכם
 זה של רצותיו צעלי התוק' ע"ה יעוין נוס"כ
 צספרי חו"א פרק ט' הערה ז' וצהגהות
 לתוק' חגיגה ג' ק' ע"א ד"ה כדי יצונו
 כ"ד ע"צ ד"ה לא עצודה זרם כ"צ ע"א ד"ה
 ככרים ונחוח ל"ז ע"א ד"ה צאונת ושם
 ק"ע ע"צ ד"ה צחחילה חונורה י"ע ע"צ ד"ה
 והא ולא אדע מדוע חונה עלנו הגרי"צ ז"ל
 ציצונו י"ג ע"צ על חוק' ד"ה דלא יותר וכל
 הני דוכחא עוצא ויותר וזה תראה צרציו
 יונה צרכות פ"א ו"א ד"ה וכל העוצר על
 דברי חכמים חייז מיתה שכתב יש לתמוה
 למה אמרו צזה חייז מיתה יותר ונשאר
 וקוונות וכו' עיין כל הענין שם והקושיא